

[ΙΓΚΕΡ, ΕΝΑ ΡΟΜΠΟΤ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΣΙΑ]

(Ιγκερ, ένα ρομπότ για κάθε εργασία, Πατάκης, σ. 306-309)

Ο ΙΓΚΕΡ αποτελεί ένα πρωτοποριακό κατασκεύασμα των ανθρώπων. Είναι ένα ρομπότ διαφορετικό από τα άλλα. Είναι κατασκευασμένος με τέτοιο τρόπο ώστε να μαθαίνει από τις εμπειρίες του. Το βάζουν να ζήσει σαν υπηρέτης σε μια συνηθισμένη οικογένεια.

Το κυριότερο μέλημα του ΙΓΚ3 πριν φύγει ήταν να εξασφαλίσει στην οικογένεια φαγητό για το βράδυ. Ήξερε πως θα επέστρεφαν όλοι πολύ πεινασμένοι. Εμπιστεύτηκε, λοιπόν το πρόβλημά του στο φούρνο.

«Το μαγείρεμα είναι ευχαρίστησή μου, ποτέ αγγαρεία!» ακούστηκε γεμάτος ενθουσιασμό ο φούρνος.

«Ναι, αλλά δε θα έχεις πολύ χρόνο στη διάθεσή σου» του είπε ο ΙΓΚ3.

«Κοτόπιτα, στο τμήμα κρεάτων, στον καταψύκτη».

«Σ' ευχαριστώ πολύ» του είπε ο ΙΓΚ3.

«Και αρακά. Επάνω συρτάρι, στον καταψύκτη»

Ο ΙΓΚ3 τοποθέτησε την πίτα μέσα στο φούρνο και άδειασε τον αρακά σε μια κατσαρόλα που βρισκόταν στο επάνω ράφι.

«Άφησε το σ' εμένα» του είπε ο φούρνος.

«Σ' ευχαριστώ πολύ» του απάντησε ο ΙΓΚ3.

Έλεγε για μια τελευταία φορά την κουζίνα, χωρίς να κοιτάξει στο σημείο όπου ο Γκρίνιας συνήθιζε να φορτίζει τις μπαταρίες του. Είχαν συμβεί τόσα πολλά από την πρώτη εκείνη νύχτα που ο μπάτλερ τον είχε σοκάρει απενεργοποιώντας ο ίδιος τις μπαταρίες του. Ο ΙΓΚ3 περπάτησε στο διάδρομο σταματώντας δίπλα στην κύρια είσοδο.

«Σπίτι, πες στους Μπελ ότι... λυπάμαι πολύ που τους αφήνω. Πάω πίσω στον καθηγητή Όγκντεν. Πες τους πως δε θέλω να τους κάνω περισσότερο κακό».

«Θα μεταφέρω το μήνυμά σου όπως ακριβώς μου το είπες», του είπε το σπίτι.

Ο ΙΓΚ3 βγήκε έξω στον κήπο. Για πρώτη φορά στη ζωή του εξαρτιόταν μόνο από εκείνον το πού θα πήγαινε και τι θα έκανε. Αφού έριξε μια ματιά πίσω του, στη φλαμουριά, κατευθύνθηκε προς το δρόμο, μέχρι που έφτασε στην κοντινότερη στάση. Ένα αερολεωφορείο έφτασε σε λίγο. Την ώρα που επιβιβαζόταν ένα μήνυμα περνούσε μπροστά από μια οθόνη: «...η εισπράκτοράς σας για σήμερα θα είναι η Ντόρα. Οι επιβάτες παρακαλούνται να...».

«Κωδικός;» επανέλαβε ο ΙΓΚ3.

«Εγώ ρωτάω» του απάντησε η Ντόρα. «Πρέπει να μου δώσεις τον κωδικό σου, για να μου αποδείξεις ότι έχεις την άδεια να μετακινείσαι με αυτό το αερολεωφορείο».

Ο ΙΓΚ3 προσπάθησε να θυμηθεί τι είχε συμβεί την πρώτη εκείνη φορά που είχε μετακινηθεί με αερολεωφορείο. Ο κύριος Μπελ είχε κανονίσει τα πάντα τότε. «Ποτέ πριν δε μου έχουν ζητήσει κάτι τέτοιο», της απάντησε.

«Δεν μπορώ να γνωρίζω τι έχει συμβεί στο παρελθόν. Το μόνο που ξέρω είναι πως όλα τα ρομπότ που δε συνοδεύονται οφείλουν να διαθέτουν κωδικό αριθμό».

Ο ΙΓΚ3 έγειρε για λίγο το κεφάλι του. «Πενήντα εννέα», είπε, ελπίζοντας να έχει πετύχει το σωστό.

«Λάθος», του απάντησε η Ντόρα.

«Είναι κάποιος μεγαλύτερος αριθμός;», τη ρώτησε, προσπαθώντας να περιορίσει έστω και λίγο τις πιθανές σωστές απαντήσεις.

«Προσπαθείς να με ξεγελάσεις», του είπε τότε η Ντόρα. «Είμαι όμως προγραμματισμένη έτσι ώστε να μπορώ να τα καταλάβω αυτά. Αν δεν ξέρεις τον κωδικό αριθμό σου, θα πρέπει οπωσδήποτε να κατέβεις στην επόμενη στάση».

«Ναι, αλλά η επόμενη στάση δεν είναι αυτή που πρέπει να κατέβω. Αν με αφήσετε εκεί, το πιθανότερο είναι πως θα χαθώ».

«Τότε θα πρέπει να σε οδηγήσω στον κοντινότερο τερματικό σταθμό και εκεί να περιμένεις να σε μαζέψουν».

«Να με μαζέψουν;» τη ρώτησε ο ΙΓΚ3 κάπως εκνευρισμένος. «Δεν είμαι δέμα».

Η εισπράκτορας έκανε ένα βήμα προς το μέρος του και τότε ο ΙΓΚ3 κατάλαβε πως μάλλον δεν υπήρχε περίπτωση να υποχωρήσει. Σκέφτηκε, λοιπόν, να κάνει κάτι διαφορετικό. «Ντόρα, πρέπει να φτάσω οπωσδήποτε στην πόλη. Αν δεν τα καταφέρω, τότε κάποιιοι άνθρωποι θα υποφέρουν. Δεν είναι δυνατόν να επιτρέψεις κάτι τέτοιο να συμβεί, έτσι δεν είναι;»

Μπόρεσε να αισθανθεί τις αμφιβολίες που είχε αρχίσει να έχει η Ντόρα. «Δεν πρέπει να αφήσεις να συμβεί κακό στους ανθρώπους, έτσι δεν είναι, Ντόρα; Γι' αυτό πρέπει να με αφήσεις να φτάσω εκεί που πρέπει».

Έλεν Φοξ